

Dodatkowe pomysły dla nauczyciela

Dzień Babci, Dzień Dziadka 21–22 stycznia

Tekst W. Chotomskiej „Wiersz dla babci”

Wiersz można znaleźć w książce „Wiersze i opowiadania”, klasa 2, na s. 52–53.

Wiersz dla Babci

Z okazji Święta Babci
ja dzisiaj Babcię nauczę,
jaka powinna być wnuczka
i jaki powinien być wnuczek.
Po pierwsze, proszę Babci –
ja już od dawna uważam,
że nic tak wnucząt nie zdobi,
jak piękny uśmiech na twarzach.
Uśmiech jest dobry na co dzień,
a nie wyłącznie od święta,
więc wnuczek ma się uśmiechać,
a wnuczka ma być uśmiechnięta.
Po drugie, z czajnikiem w ręku
również jest wnukom do twarzy.
Każdy radośniej wygląda,
kiedy herbatę parzy.
Po trzecie, chociaż wnuczek
czasami szklankę stłucze,
przy myciu naczyń także
dobrze wygląda wnuczek.
Po czwarte, proszę Babci,
po piąte i po szóste,
niech Babcia nigdy więcej
nie pierze wnukom chustek.
Wnuczęta chcą się bawić,
a moim skromnym zdaniem
zabawą jest i fraszka
dla wnucząt takie pranie.

Po siódme, proszę Babci,
wnuki powinny gderać:
Dlaczego nasza Babcia
nie chodzi do fryzjera?
Włóż, Babciu, nową suknię,
niech cię uczesze fryzjer.
Posłuchaj, Babciu, radia,
obejrzyj telewizję.
Już nie myśl, Babciu, o nas.
O sobie, Babciu, pomyśl.
Czy Babcia nie uważa,
że to jest dobry pomysł?

- Do kogo zwraca się osoba mówiąca w wierszu? O czym chce powiedzieć swojej babci? Jak według tej osoby powinny zachowywać się wnuczęta? Ilu rad udziela babci osoba w wierszu? Wybierz tę, która najbardziej ci się podoba.
- Jak jeszcze mogą zachować się wnuczęta, co mogą zrobić, by sprawić babci przyjemność?

Wiersz B. Piergi „Dziadek”

Tekst można znaleźć w książce „Wiersze i opowiadania”, klasa 2, na s. 54.

Dziadek

Nic już nie poradzę na to,
że mojego taty tato,
zamiast ślęczyć nad gazetą,
lubi dla mnie być poetą.
Składa wersy w zgrabne zwrotki
kolorowe jak stokrotki.
Dziadek puzzle też układa,
bajki pięknie opowiada.
Gdy idziemy przez park stary,
wokół same dziwy, czary.
Dziadek klucze ma do snów.

Brak na tego dziadka słów!
To z nim (choć już niemłody!)
najwspanialsze mam przygody.
Zamiast bujać się w fotelu
(wzorem innych dziadków wielu),
buja ze mną wciąż w obłokach,
opowiada mi o smokach
i łasuchem jest nie lada –
razem ze mną dżem podjada.
Choć prawdziwy, nie baśniowy,
dziadek mój jest wyjątkowy!

- O kim mówi osoba w wierszu? Co w tym dziadku jest zwykłego, a co – niezwykłego?
- Czy dziadek opisany w wierszu ma jakieś cechy lub upodobania takie same jak twój dziadek lub twoja babcia?

Przygotowanie do przeprowadzenia wywiadu z babcią i z dziadkiem

- O co chciałbyś zapytać babcię/dziadka?

Nauczyciel zbiera propozycje dzieci i zapisuje je na tablicy.

- Jak należy zwrócić się do osoby, z którą chce się przeprowadzić wywiad?
- Co należy powiedzieć na końcu?

Moja babcia... Mój dziadek... – uzupełnianie zdań

Dzieci, siedząc kręgiem, prezentują przyniesione fotografie i budują dwa, trzy zdania rozpoczynające się od:

Moja babcia/Mój dziadek ma na imię...

Lubię z babcią/dziadkiem...

Kiedy byłem mały...

Zwracamy uwagę na to, aby dzieci unikały powtórzeń. Następnie uczniowie piszą te zdania w zeszycie.

Tworzenie kartki/laurki dla babci i dziadka

Dzieci samodzielnie lub z pomocą nauczyciela zapisują swoje życzenia w zeszytach. Nauczyciel dokonuje korekty. Dzieci przepisują życzenia na ładnych kartkach, wklejają je do laurek i ozdabiają. Po starannym napisaniu zdań i wykonaniu własnoręcznie portretów uczniowie ozdobią ramki. Taka kartka będzie prezentem dla dziadków lub może stanowić dekorację klasy.